

Akta dochodzenia, nie wyłączając dowodów zebranych w drodze pozasądowej (art. 1), można odczytać według uznania Sądu w całości lub w części.

Sąd zarządzi bezpośrednie przeprowadzenie dowodu, jeśli uzna to za potrzebne.

O dniu rozprawy zawiadamia się prokuratora, posła oraz jego obrońcę. Niestawiennictwo posła i jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Art. 8. W razie stwierdzenia zasadności zarzutu, uczynionego posłowi, Sąd orzeka, że poseł dopuścił się naruszenia art. 22 Konstytucji i ulega skutkom, przewidzianym w ustępie końcowym tegoż artykułu.

Art. 9. Sąd przesyła odpisy wyroku motywowanego lub decyzji umarzającej postępowanie Marszałkowi Sejmu, Prezesowi Rady Ministrów, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli i posłowi.

Art. 10. O ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, będą w Sądzie Najwyższym stosowane odpowiednio przepisy ustawy postępowania karnego, obowiązującej w stolicy Państwa.

Art. 11. Wniesienie powództwa do sądu właściwego o nieważność umów sprzecznych z art. 22 Konstytucji oraz o utratę korzyści osobistych od Rządu otrzymanych należy do Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej na zlecenie Najwyższej Izby Kontroli.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie do żądania od władzy administracyjnej odebrania koncesji.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze stosuje się również do senatorów; uprawnienia Marszałka Sejmu służą Marszałkowi Senatu.

Art. 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

369.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 kwietnia 1927 r.

o utworzeniu Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami, naruszającymi interesy Państwa.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustanawia się Komisję Nadzwyczajną do walki z nadużyciami, naruszającymi interesy Państwa.

Art. 2. Komisja składa się z przewodniczącego i czterech członków, mianowanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów z pośród sędziów i prokuratorów cywilnych i wojskowych, oraz członków Kolegium Najwyższej Izby Kontroli. Wniosek o mianowanie sędziego lub prokuratora przedstawia Radzie Ministrów właściwy minister. Wniosek o mianowanie członka Kolegium Najwyższej Izby Kontroli będzie przedstawiony w porozumieniu z prezesem tej Izby.

Art. 3. W zakres czynności Komisji Nadzwyczajnej wchodzi wykrywanie i dochodzenie wszelkich czynów karygodnych, działywanych z naruszeniem interesów Państwa w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych, monopolach oraz zakładach, fundacjach, stowarzyszeniach i spółkach, działających z udziałem finansowym Skarbu Państwa, bądź korzystających z jego gwarancji lub pomocy finansowej, tudzież śledztwo w takich sprawach.

Zakres czynności Komisji nie obejmuje zakładów, fundacyj i stowarzyszeń, służących wyłącznie celom religijnym lub naukowym.

Art. 4. Przewodniczącemu Komisji Nadzwyczajnej służy prawo:

a) powoływania za pośrednictwem władzy przełożonej do prac Komisji Nadzwyczajnej urzędników i funkcjonariuszy państwowych, oficerów służby czynnej, pracowników instytucji państwowych i przedsiębiorstw, urzędników Banku Polskiego, Najwyższej Izby Kontroli, oraz sędziów i prokuratorów;

powołanie sędziego, urzędnika Banku Polskiego i pracownika kontraktowego, wymaga ich zgody;

powołanie urzędnika powyżej V-go stopnia służbowego, oficera powyżej rangi pułkownika, sędziego lub prokuratora nastąpi w każdym poszczególnym wypadku z mocy uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek przewodniczącego Komisji Nadzwyczajnej; powołanie urzędnika Najwyższej Izby Kontroli lub urzędnika Banku Polskiego wymaga zgody prezesa właściwej instytucji;

b) zlecenia członkom Komisji i osobom, powołanym do prac w Komisji, czynności związanych z wykrywaniem i dochodzeniem w spra-

wach przewidzianych w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Art. 5. Postanowienia Komisji Nadzwyczajnej zapadają większością głosów przy obecności co najmniej trzech osób wchodzących w jej skład.

Art. 6. Komisja Nadzwyczajna przystępuje do badania spraw:

- a) przekazanych jej przez Prezesa Rady Ministrów lub Kolegium Najwyższej Izby Kontroli;
- b) z inicjatywy własnej, gdy posiadane przez Komisję materiały pozwalają przypuszczać karygodne naruszenie interesów Państwa.

Art. 7. Komisja nadzwyczajna decyduje o wszczęciu śledztwa w poszczególnej sprawie, wyznacza do prowadzenia go osobę wymienioną w art. 8 i zawiadamia o tem właściwego według ustaw obowiązujących na poszczególnych obszarach prawnych sędziego śledczego (powiatowego lub sędziego delegowanego) i właściwego prokuratora; po otrzymaniu tego zawiadomienia sędziowie ci i prokuratorzy obowiązani są przesłać Komisji akta swych dotychczasowych czynności i są władni przedsiębrać bez żądania tylko czynności niecierpiące zwłoki.

Art. 8. Przewodniczący i członkowie Komisji Nadzwyczajnej, oraz sędziowie i prokuratorzy, powołani do prac Komisji, władni są prowadzić śledztwo na całym obszarze Państwa.

Art. 9. Osobom wymienionym w artykule poprzednim służą wszystkie uprawnienia sędziów śledczych; stosują oni przepisy ustawy postępowania karnego, obowiązującej sędziego śledczego właściwego dla sprawy na zasadach ogólnych, albo przepisy ustawy postępowania karnego 1864 r. Mogą także zwracać się do miejscowo właściwych sędziów śledczych, sądów powiatowych (pokoju) i prokuratorów o wykonanie poszczególnych czynności lub zadań. Wezwani sędziowie, sądy i prokuratorzy stosują przepisy, obowiązujące w miejscu ich urzędowania.

Świadków i biegłych można przesłuchiwać pod przysięgą.

Art. 10. Uprawnienia, służące w śledztwie prokuraturze, wykonywa delegowany przez Ministra Sprawiedliwości przedstawiciel prokuratury.

Art. 11. Skargi na czynności śledcze rozpoznaje Sąd Okręgowy w Warszawie na posiedzeniu niejawnem (gospodarczem), stosując przepisy ustawy postępowania karnego, według której jest prowadzone śledztwo. Sąd ten jest również właściwy, gdy ustawy postępowania karnego w innych wypadkach wymagają w śledztwie rozstrzygnięcia sądu (izby radnej). Sędem drugiej instancji jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Art. 12. Komisja Nadzwyczajna po ukończeniu śledztwa przekazuje sprawę właściwemu prokuratorowi; sprawy mniejszej wagi może przed ich ukończeniem przekazywać do dalszego śledztwa właściwemu sędziemu śledczemu.

Art. 13. Śledztwo, przeprowadzone na zasadzie niniejszego rozporządzenia, ma znaczenie sądowego śledztwa wstępnego. Akta śledztwa działywane zgodnie

z przepisami niniejszego rozporządzenia są ważne i można je odczytać podczas przewodu sądowego, choćby nie odpowiadały przepisom ustawy postępowania karnego, według której odbywa się rozprawa główna.

Art. 14. Osoby, powołane do prac Komisji, a nie mające uprawnień sędziów śledczych, mogą na zasadzie upoważnienia pisemnego przewodniczącego Komisji lub prowadzącego śledztwo żądać od instytucji wymienionych w art. 3 niniejszego rozporządzenia i samorządowych, oraz od osób w nich zatrudnionych, okazywania wszelkich ksiąg, aktów, dokumentów, rachunków i innych pism, tudzież udzielania wyjaśnień ustnych i pisemnych.

Art. 15. Przewodniczący Komisji zawiadomi właściwą władzę przełożoną o przestępstwie karnem lub uchybieniu służbowem urzędnika państwowego, ujawnionem w toku czynności Komisji Nadzwyczajnej i władny jest zawiesić w pełnieniu służby urzędnika państwowego do V-go stopnia służbowego łącznie; zawieszenie w pełnieniu służby urzędnika wyższego stopnia służbowego może nastąpić tylko za pisemną zgodą Prezesa Rady Ministrów. Skutki zawieszenia i dalsze postępowanie określają właściwe przepisy dyscyplinarne.

Art. 16. Przewodniczący Komisji Nadzwyczajnej jest w zakresie czynności zleconych członkom i osobom powołanym do prac Komisji ich przełożonym.

Osoby prowadzące śledztwo korzystają w zakresie czynności śledczych z niezawisłości sędziowskiej.

Art. 17. Przewodniczący Komisji Nadzwyczajnej obowiązany jest do składania bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów sprawozdań z czynności Komisji.

Art. 18. Członkowie Komisji Nadzwyczajnej oraz osoby powołane do prac w Komisji, które z tytułu swego stanowiska nie korzystają z prawa nieusuwalności, nie mogą być w czasie pełnienia czynności w Komisji i w ciągu trzech lat po ich ukończeniu zwolnieni bez ich zgody ze służby państwowej, przeniesieni w stan nieczynny lub na inne miejsce służbowe.

W tych samych okresach czasu można powyższe osoby pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej tylko za uprzednią zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Art. 19. Przewodniczący Komisji Nadzwyczajnej, jej członkowie i osoby powołane do prac w Komisji zachowują swe stanowisko urzędowe i prawa przewidziane w przepisach uposażeniowych (uposażenie—należności uboczne), a nadto korzystają z wolnego przejazdu kolejami państwowymi w klasie, do której są uprawnieni według stopnia służbowego.

Art. 20. Kto osobom wymienionym w art. 8 i 14 wzbroni wstępu do instytucji wymienionych w art. 3 i 14, albo odmówi okazania im ksiąg, aktów, dokumentów, rachunków i innych pism lub udzielenia wyjaśnień przewidzianych w art. 14, albo w spełnieniu tych czynności przeszkodzi, będzie karany — o ile czyn nie podlega karze surowszej — aresztem do trzech miesięcy i grzywną do dziesięciu tysięcy złotych lub jedną z tych kar.

Właściwy do orzekania jest sąd powiatowy (po-koju).

Art. 21. Prezes Rady Ministrów ma pieczę nad zaspokojeniem potrzeb materialnych Komisji Nadzwyczajnej.

Art. 22. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości, oraz pozostałym ministrom we właściwym każdemu zakresie działania.

Art. 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc po upływie jednego roku od dnia wejścia w życie.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

370.

Rozporządzenie Rady Ministrów

[z dnia 8 kwietnia 1927 r.]

o zniesieniu obszaru dworskiego Myślniew w powiecie ostrzeszowskim, województwie poznańskim, i o włączeniu jego terytorjum do gminy wiejskiej Myślniew w tymże powiecie i województwie.

Na mocy § 2 ustęp 3 pruskiej ordynacji dla gmin wiejskich siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) oraz art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 roku o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Obszar dworski Myślniew w powiecie ostrzeszowskim, województwie poznańskim, znosi się, a terytorjum jego włącza się do gminy wiejskiej Myślniew w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

371.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 kwietnia 1927 r.

w sprawie ustalenia normy zaników przy wyrobie i magazynowaniu wina.

Na zasadzie art. 23 ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. № 75, poz. 525) zarządzam co następuje:

§ 1. § 43 rozporządzenia z dnia 10 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 586) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 43. 1) Na pokrycie strat przy magazynowaniu wina w wytwórniach i wolnych składach przyszuje się od pozostałości książkowej wina od poprzedniego okresu rewizyjnego wraz z przychodem danego okresu rewizyjnego zanik magazynowy w wysokości 0,4%.

2) Na pokrycie strat przy produkcji wina z wyjątkiem wina musującego, przyszuje się zanik produkcyjny w wysokości 2,4% ilości wyprodukowanego wina.

3) Na pokrycie ubytków przy wyrobie wina musującego sposobem mechanicznego nasycania bezwodnikiem kwasu węglowego przyszuje się zanik, jak w ustępie 2, t. j. 2,4% ilości wyprodukowanego wina w butelkach.

4) Przy wyrobie wina musującego w drodze fermentacji flaszkowej przyszuje się na pokrycie strat przy przelewaniu wina z beczek do butelek i przy fermentacji wina w butelkach zanik w wysokości 4% ilości wina, wziętego do przerobu, a na pokrycie strat, powstałych przy wypuszczaniu osadu z butelek (degorzowaniu) dalszy zanik w wysokości 5% ilości wyrobionego wina w butelkach”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 30 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 577).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*